

ЧОМУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ МОЖУТЬ БУТИ НЕЕФЕКТИВНИМИ?

При створенні курсів ДН широко використовуються гіпертекстові технології і мультимедійні засоби. Використання гіперпосилань приводить до нелінійної структури курсу, до можливості переміщатися студенту по своїй власній стратегії навчання по всьому тексту курсу. Гіпертекст - можливість створення "живого", інтерактивного учбового матеріалу, забезпеченого посиланнями між різними частинами матеріалу.

Проте, практичний досвід використання WWW в учбовому процесі говорить про те, що ця структура має багато недоліків. Величезний об'єм інформації в Інтернеті, відсутність загальної структури ускладнює пошук інформації в Інтернеті. Здатність відволікатися на випадкові подразники типу побічних, але дуже цікавих посилань, здатність сприйняття величезної кількості абсолютно непотрібної інформації, радість від відсутності строгого наставника за спиною - все це значно більше підходить психологічно для навчання мавпи, ніж ефективно працюючого зрілого фахівця.

Суворий життєвий досвід багатьох країн показує, що студент, наданий сам собі і залишений без контролю, негайно починає займатися саме збором "бананів" - він йде на чати, анекдоти, іграшки і порносайти.

Щось схоже твориться і з використанням в освіті інших сервісів Інтернет. Електронна пошта, Інтернет-конференції і учбові форуми - прекрасні засоби обговорення учбового матеріалу і взаємодопомоги студентів.

Але практика показує, що без контролю викладача вони або використовуються для базікання, або не використовуються взагалі.

Викладачі багатьох американських вузів "пожвавили" Інтернет-спілкування простим, але ефективним методом: вони заздалегідь оголошують перед початком курсу, що 10-20 сумарного балу по курсу студент отримає за внесок у дискусії. Для "приманки" викладач зазвичай пропонує свої власні питання, але дає можливість відкривати свої власні теми для обговорення і студентам.

Як і всяке технічне нововведення, кожен з сервісів Інтернет, від електронної пошти до WWW, має свою нішу оптимального застосування в учбовому процесі. І у цієї ніші є межі. Можливо, одне з найважливіших рішень при створенні ДК- це міра, в якому ступені він може доповнювати або замінювати очний курс, якою мірою він може і повинен використовувати переваги, що даються іншими формами навчання.

Недостатньо забезпечити студентів учбовими матеріалами і розраховувати, що вони будуть виконувати основну частину завдань; або просто помістити тести в мережу Інтернет і чекати, що студенти вчитимуться по ним без якої-небудь педагогічної стратегії і мінімуму взаємодії з викладачем-тьютором.

Отже, як критики, так і прихильники онлайнового навчання погоджуються з тезою, що якість навчання не поліпшується просто від того, що студентам дається доступ до нових технологій.

Якість ДН залежить від методів, якими ці технології використовуються в учбовому процесі